

betrægter dem ſom juridiffe Perſonligheder, med Henſyn til hvilke det, ſaavidt jeg troer, er Miniſteren, ſom er gjort ansvarlig for, at man ikke berører dem Noget, idetmindſte ikke uden at det bliver anvendt indenfor et viſt Fætterskabs Omraade, iſtedetfor at de burde ligge indenfor Finantſloven. De burde indſtrækkes til det mindſt Mulige, og ikke hver Dag reise ſig paany med nye Krav og Forlangender, ſelv om Skjaln Hvides Navn kan ſtilles bagved. Vi have alſaa her ikke det Allermindſte med ſelve Seminarieſpørgsmaalet at gjøre. Blicher der iaar af Seminariefondens Capital udredet, hvad der ſabnes, er det en finantſiel Diſpoſition ligesom enhver anden, hvorved man paa en Tid, da de aarlige Indtægter flyde ringere, benytter Capitalen til at dække Udgiften, hellere end maaffee at laane hos Fremmede. Det er alſaa efter min Mening urigtigt, at man har indbragt dette Spørgsmaal paa anden Maade, end ſom et ganſke ſimpelt finantſielt, men der er fra den finantſielle Side indvendt, at det, at Staten ikke udreder diſſe 7,625 Rd., ſkulde være en Feil, paa Grund af, at dette Beløb repræſenterer viſſe Indtægter, ſom tidligere umiddelbart tilfaldt Seminarierne, medens de nu ere aſløſte og tilfalde den kongelige Kaſſe. At der er indbrømmet Seminarierne en Godtgjørelſe herfor, er ganſke rigtigt, men det er ikke rigtigt, naar man ſiger, at diſſe 7,625 Rd. ikke kunne undbrages fra at tilhøre Seminarierne paa Grund af, at de ere komne dertil ved en Skattelov, idet vi ikke pleie at forandre Skattelove igjennem Finantſloven. En Lov bliver førſt til en Skattelov derved, at den anordner et Paalæg, men ikke derved, at Paalæget anvieſes til at opkræves og bruges af Modtagerne. Dette var en adminiſtrativ Methode, der har været almindelig, men ſom vi tildeels ere komne fra, og ſom vi hver Dag arbeide paa ganſke at komme fra. Før vi i 1849 begyudte at arbeide paa at bringe en bedre Ordning tilveie i Skatte- og Finantſvæſenet, var en Mængde Perſoner anvieſte til umiddelbart at høre viſſe Ydelſer, der paalaae viſſe Folk ſom Ydere. Ved Omlægningen af diſſe Byrder er der ikke taget noget bort fra dem, der give Ydelſerne, men diſſe ere kun tillagte den kongelige Kaſſe, hvorpaa denne

under Lovens Bud har overtaget at opfylde de Forpligtelſer, ſom flyde deraf, men der er ingen Forpligtelſe ligeoverfor Seminariefondet, der ikke paa nogen Maade exiſterer ſom et Fond af den Art, hvorom her er Tale. Dette Fond er af en ſeen Oprindelſe, og det er kun oprettet ved en Art kongelige Indtægter, der ere anvieſte umiddelbart, alſaa ved en ſlet Forvaltningsmethode, ſom vi nu have hævvet. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), der ſaa ſnildt forſøgte at gjøre det Argument gjældende, at der her er Tale om en Skattelov — det er forreſten ikke noget nyt Argument, det har været behandlet her fire à fem Gange, og jeg kjender det derfor udmærket godt — førte ſelv Beviis for, at det ikke forholder ſig ſaa. Den Afgift, han nævnte, af 1½ Skilling Sølv, ſom hver Tønde Kongetiende ydende Hartkorn ſkulde betale, er ſlet ikke henlagt til Seminarierne (Stemmer: Jo!). Nei, jeg ſkal tage mig den Frihed at oplæſe vedkommende Beſtemmelſe, og jeg maa ſige, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) vidſte Beſted dermed. Der ſtaaer: „En Afgift af 1½ Skilling Sølv aarlig af hver Tønde Kongetiende ydende Hartkorn. Denne Afgift var førſt ved Anordningen for Almueſkolevæſenet paa Landet af 29de Juli 1814 § 66 henlagt til Sogneſkolekaſſerne, hvis Beſtemmelſe er at anſtaffe ſaaavel de for Underviſningen i det Hele fornødne Biber“ o. ſ. v. Hvis nu det Princip var rigtigt, at en Ydelſe, naar den ikke mere gif til det Formaal, hvortil den oprindelig var beſtemt, ſkulde ophøre, og at Yderne da ikke ſkyldte Mere, kunde denne Afgift ikke gaae til Seminariefondet, og vi kunde ikke ved Lov give den en anden Beſtemmelſe. Det er en kongelig Beſtemmelſe, der har lagt den til Seminariefondet, og det er en kongelig Lov, der har taget den bort deraf. Ydelſen og Skatten bliver den ſamme, men Diſpoſitionen bliver forandret; det er det, ſom her ligger for, og jeg raader de Herrer til ikke at gjøre deres Princip gjældende, thi da gaaer paa eengang Treſjerbedelen af de Skatter, der opkræves for den kongelige Kaſſe, ud af denne. Hvor ere de Regimenter henne, der engang fik en ſtor Deel Indtægter? Hvor er det Flæſk ydet,